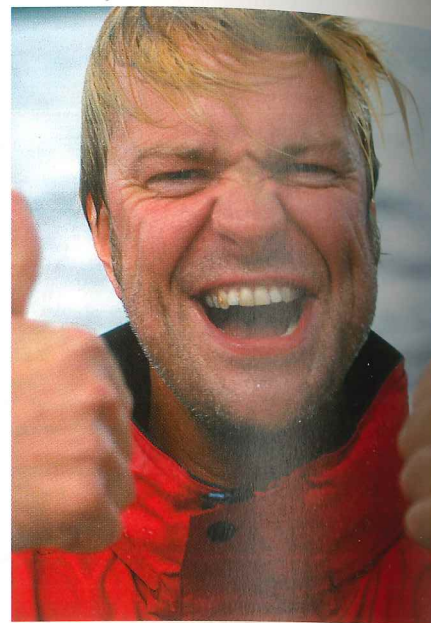
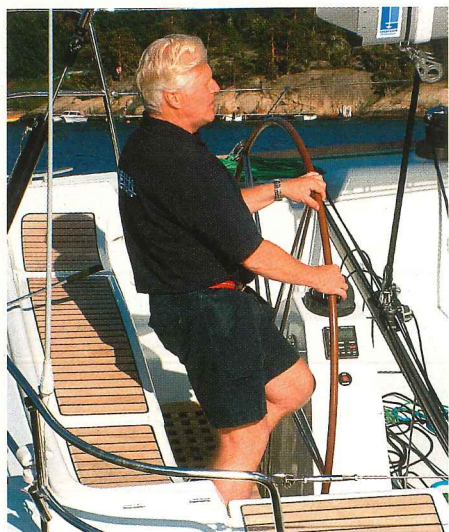

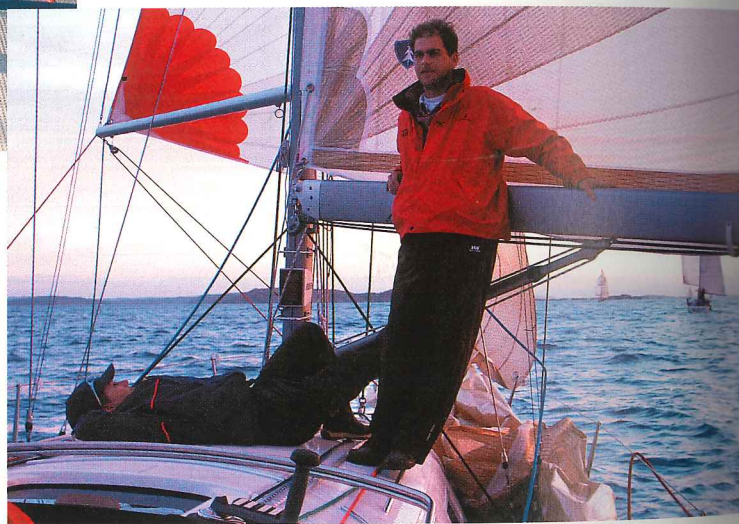
Bedre blir det ikke!
Team Seilas har god fart i båten og kjempestemning ombord etter hissig fighting frem mot Drøbaksund. Karianne Undrum, Hans Andreas Solberg, Nina Durban og Emma Sutcliffe på ripa, Carolina Toll til rors og skipper Thommessen på storseilskjøtet.

Med lite vind måtte noe vekt overbord for å få fart på båten. Laget stemte ut Alex Rosén.

Carolina Toll tar en kort strekk etter en lang vakt til rors, der hun for øvrig psyket ut en av konkurrentene. Hans Andreas Solberg har bomvakt.

Hvis jeg har bidratt til underholdningen her i Horten, så synes jeg det bare er hyggelig...

Mikkel Thommessen, skipper, gentleman og god taper.

lite trening med denne båten.

Et lite dropp i fokuset ble det også da vi i vindstilla stemte ut Alex Rosén, Nordpolfareren, for å spare vekt... Sannheten er at han dessverre måtte forlate oss etter kort tid, avtalt og klarert spill, men vi ga ham valget mellom å hoppe eller å bli kastet overbord. For det er da lov å ha det litt gøy selv om regatta egentlig er blodig alvor?

Og konkurranse var det, fra start til mål. Selv etter at vi forstod at vi hadde satt oss selv ut av konkurransen noen hundremeter etter rundning. Å runde på nytt ble nedstemt, mye morsommere da å holde trøkket oppe og forfølge en konkurrent. I

fire samfulle timer knivet vi oss fremover mot mållinjen, og endte til sist tre båtlengder – 20 sekunder – bak båt nr. 3 i klassen.

Om jeg vil trekke noen konklusjon? Seilingsbestemmelser er noe dritt, så klart. Men reality-regatta er fantastisk morsomt. Som beskrevet ovenfor kan alt skje, og det var ikke mange ingredienser som manglet ombord hos oss. Så vidt jeg kan se, var det bare sex og fyll som manglet for å gå tv-programmene i nærheten.

Og som båteier Parnemann sa: Om hundre år er altting glemt. Det er lov å håpe...

Sissel Fornes

